

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.210 van 17 november 2016
in de zaak A. 220.443/XIV-37.216**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stijn Schütt
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Van Noortstraat 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 oktober 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 173.782 van 31 augustus 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 14 oktober 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevoerd dat uit de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing “blijkt dat geen rekening is gehouden met de argumentatie van verzoeker inzake het langdurig legaal verblijf,

dat de duur van de asielprocedure ruimschoots overschreed, inzake het maandelijks verlengen van zijn attest van immatriculatie en inzake het zich niet nestelen in illegaal verblijf”. Daargelaten de vraag of verzoeker met deze kritiek een schending van de formele- dan wel de materiële motiveringsplicht heeft willen aanvoeren, blijkt uit het bestreden arrest genoegzaam dat verzoekers grief uitvoerig wordt beantwoord. Het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt dat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht niet-ontvankelijk is, heeft aldus de strekking van het bestreden arrest niet beïnvloed. Het eerste middel kan niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

In zijn tweede middel gaat verzoeker voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, daarbij verwijzend naar vaste rechtspraak van de Raad van State, terecht opmerkt dat “een lange duur van verblijf in België, al dan niet wettig, volgens de Raad van State hoe dan ook kadert binnen het onderzoek naar de gegrondheid van de aanvraag doch in principe geen buitengewone omstandigheid uitmaakt die verantwoordt waarom de aanvraag niet in het herkomstland kan worden ingediend” en dat “[d]e gemachtigde [...] in de [aanvankelijk] bestreden beslissing in overeenstemming met deze rechtspraak [heeft] gemotiveerd dat het feit dat verzoeker reeds sinds 2009 in België verblijft niet kan worden beschouwd als een buitengewone omstandigheid”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt dan ook terecht op dat niet kan worden ingezien welk belang verzoeker heeft bij het argument dat hij ook nog gedurende enkele maanden langer al dan niet terecht over een attest van immatriculatie heeft kunnen beschikken. Verzoekers kritiek betreffende de beoordeling van het door hem bijgebrachte attest van immatriculatie door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aldus de strekking van het bestreden arrest niet beïnvloed. Het tweede middel kan niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien november tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams